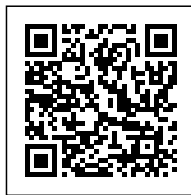

XUÂN NƠI CỬA THIÊN

**Xuân nơi cửa Thiên/Đông đã qua, tàn cơn lạnh/Xuân về trong cánh gió đôi
hanh/Đường trần lạnh lẽ bờ lau trúc/Thương giọt mù sương lạc trên cành**

Đông đã qua, tàn cơn lạnh
Xuân về trong cánh gió đôi hanh
Đường trần lạnh lẽ bờ lau trúc
Thương giọt mù sương lạc trên cành

Người đi viễn mộng, đời hun hút
Phai dấu thời gian, xa bến xưa
Tự hỏi khi nào dừng chân lại
Bỏ những phù hoa, bỏ dối lừa...

Qua những trầm luân, đời mỗi mệt
Chùn chân, phiền não tựa sông sâu
Nhìn nơi xa thắm lòng nguyện ước
Nương chốn hương trầm xa bể dâu!

Trời Xuân trong trẻo, vắng mây ảm
Sân vắng Chùa yên, gieo tiếng Kinh
Rót tận lòng ai lời trầm mặc
Chứa những tình thương, những yên bình!

Độc ảm

Lạc lỏng, ly hương đời vẫn vũ
Tay nắm ái tình, tay đắm tham
Mấy bận neo lòng rời bến đậu
Nặng gánh trần gian lẫn mộng phàm

Một nửa đời buông lung ảo tưởng
Đắm chìm trong biển sắc danh kia
Nào hay lơ lửng dòng nghiệp chướng
Xô đẩy phiền lo cảnh chia lìa

Thương thay mấy nẻo đường lầm lạc
Miên viễn trầm lao, bao bất tri
Người mang cảnh khổ đời sống thác
Lặn ngụp buồn vui hóa nặng trĩ

Đến một chiều Xuân về hiên vắng
Sân thiêng mầu nhiệm giữa muôn trùng
Ngồi đây yên lặng nghe hương ấm
Như đã đi về nơi bao dung

Và người từ giã đời mộng mị
Gom áo tàn phai trả về không
Tìm nơi tĩnh thức rời hư ảo
Nâng chén trà vui giữa viên phòng.

Xuân an vui

Ngồi lại đầu năm bên chén Xuân
Bỏ qua sân hận chốn hồng trần
Chúc nhau năm mới nhiều phúc thiện
Dưới cội mai già gieo ý thân

Bên ly trà ấm, khói như nhiên
Thường trụ bình an khắp mọi miền
Bách niên giai lão, đồng hạnh nguyện
Xuân đến sum vầy bao phước duyên

Một nén trầm hương cuối nẻo xa
Để nghe xuân ấm ở quê nhà
Người đi trăm chốn về nơi cũ
Hội ngộ an lành bên Mẹ Cha

Xuân đến hoa mai hoa đào nở
Ngày **Xuân Di Lặc** đón an vui
Cầu mong sung túc đời tròn đạo
Viên mãn vun trồng tâm thanh thời!

Tác giả: **Võ Đào Phương Trâm**